

POTKNAĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

inf potknąć. ◇ [*fut* 3 sg potknie. ◇ *praet* 3 sg *m* potknął. ◇ *imp* 2 sg potkni. ◇ *part praet act* potknąwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. [Włożyć, wetknąć, wsunąć:

potknąć co: Tu dotyka Sille á Celárzá/ ktorzi máiętności pánow Rzymłkich ná tárgu przedawali drzewce ná znak nieprzyacielskich łupow potknąwłzy *CiceroKosz* 138 *marg*, I. *Cf Zwrot*.

Zwrot: »[komu] co do rąk potknąć« = *przekupić*: káždy kthory mu co do rąk potknął [*qui volebat consecrabat manum suam*]/ zołtał kápłanem w káplicach. *BibRadz* 3.*Reg* 13/33 (*Linde*).

Przen:

Fraza: »co [komu] kolwie myśl potknie«: Pomilczcie máluczko że będę mowił/ co mi kolwie mył potknie [*quodcumque mihi mens suggesserit*]. *Leop Iob* 13/13 (*Linde*).

a. *Wetknąć głębiej* [czego w co]: á tám káżdego piorká zołobná potkni trołzkę w cháłterek *CygMyśl* G4.]

2. *Trącić, uderzyć*: *fodere, cadere, offendere, pothknąć* *BartBydg* 213b.

Synonimy: **1.** *wcisnąć, włożyć, wsunąć*; **2.** *trącić, uderzyć*.

Formacje współrdzenne cf *TKNAĆ*.

Cf **POTKNIENIE**

KW, ZCh